Vlaams Parlement

vergadering **C142**
zittingsjaar 2020-2021

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 3 februari 2021

(Wegens de coronamaatregelen werd deze vergadering via videoconferentie georganiseerd.)

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Annick Lambrecht aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de financiële impact van de stopzetting van de amateurcompetities op de voetbalverenigingen
– 1585 (2020-2021)
VRAAG OM UITLEG van Johan Deckmyn aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de problemen in het amateurvoetbal en de ondersteuning ervan
– 1685 (2020-2021) 3

VRAAG OM UITLEG van Johan Deckmyn aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het advies van de Vlaamse Sportraad over een meer evenwichtige en transparante ondersteuning van de sportsector
– 1652 (2020-2021) 10

VRAAG OM UITLEG van Immanuel De Reuse aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de sluiting van de schiet-standen en de gevolgen voor sportschutters en andere wapenbezitters
– 1657 (2020-2021) 14

VRAAG OM UITLEG van Annick Lambrecht aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de financiële impact van de stopzetting van de amateurcompetities op de voetbalverenigingen – 1585 (2020-2021)

VRAAG OM UITLEG van Johan Deckmyn aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de problemen in het amateurvoetbal en de ondersteuning ervan – 1685 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (sp·a): Minister, de crisiscel van de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) heeft beslist om een streep te trekken door alle amateur-competities van het voetbal dit seizoen. Enkel de wedstrijden in 1A en 1B, de beker bij de mannen en de wedstrijden in de hoogste klasse bij de vrouwen mogen nog gespeeld worden. Aanvankelijk waren de wedstrijden tot de U13 nog mogelijk, maar die zijn nu ook voorlopig opgeschort. Net als de min-19-jarigen kunnen zij enkel nog trainen in bubbels van tien, zonder matchen.

De beslissingen om alle competities stop te zetten is bij de senioren definitief en heeft uiteraard een grote financiële impact op de voetbalclubs en op ons amateurvoetbal. Uit een enquête van Het Nieuwsblad bij 504 amateurclubs blijkt dat 8 procent zelfs vreest dat dit het einde betekent. De amateurclubs halen namelijk gemiddeld 55 procent minder geld binnen dan anders. Dat komt door de sluiting van de kantines en de sterk gedaalde sponsorinkomsten. Dit terwijl heel veel clubs wel nog vaste kosten moeten betalen, zoals de huur van de gebouwen, het onderhoud van de velden en de spelerscontracten.

Om de amateurclubs financieel te steunen, heeft de KBVB beslist om de bonds-bijdragen te schrappen voor de maanden waarin niet gevoetbald mag worden.

Minister, hebt u al samengezeten met Voetbal Vlaanderen rond financiële steun-maatregelen? Zo ja, hoe hoog schat u de schade in?

Wanneer mag het amateurvoetbal financiële steun verwachten, als het al financiële steun mag verwachten?

Op welke manier zult u die financiële steun toekennen? Hoe wordt die verdeling gemaakt?

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Minister, in het amateurvoetbal heerst een malaise. Dat is een understatement. Amateurvoetballers die maandelijks 1000 euro of meer verdienen zijn ten gevolge van een opbod tussen de clubs nu eenmaal meer regel dan uitzondering. Dit brengt de clubs in een moeilijke situatie.

Eind vorige maand bood een reportagereeks in Het Nieuwsblad interessante inzichten, met onder andere de vraag of er ooit amateurvoetbal met gelimiteerde vergoedingen komt. Het feit dat de coronacrisis haar tol eist en de budgetten meer en meer onder druk staan, doet sporteconoom Trudo Dejonghe pleiten om inderdaad van de crisis gebruik te maken, onder het motto 'Never waste a good crisis'.

Minister, u hebt zelf in de krant ook al bepaalde uitspraken gedaan over het opbod waardoor clubs elkaar de das omdoen. U suggereert in de media om een plafond in te voeren voor uitgaven aan spelers. Ondertussen maakt een op de tien clubs zich door toedoen van de coronacrisis zorgen over de toekomst. De Vlaamse Regering heeft 87 miljoen euro uitgetrokken voor lokale besturen, die dit kunnen besteden aan cultuur en jeugd, en prioritair aan sport.

We hebben over dit budget al veel discussies gehad. U ging trouwens samen met uw collega, de minister van Binnenlands Bestuur, initiatieven nemen om te stimuleren dat het budget prioritair aan sport zou worden besteed. Blijkbaar werkt u ook samen met minister Crevits aan een reddingsboei voor clubs die kunnen bewijzen dat ze in se gezond zijn, maar door de coronacrisis veel recurrente kosten hebben zonder dat daar inkomsten tegenover staan.

Welke initiatieven zijn er ondertussen genomen inzake de verdeling van de middelen? Heeft men zicht op hoeveel er in totaal lokaal bij de sportclubs is terechtgekomen? Welke concrete initiatieven plant u nog bijkomend? Wat is de stand van zaken in verband met de aangekondigde extra ondersteuning in samenwerking met minister Crevits? Op welke manier wilt u bij de lokale sportclubs een gezonder financieel beleid stimuleren? Welke concrete initiatieven zijn er in dit verband al concreet gepland? U wilt van deze crisis gebruikmaken om duidelijke afspraken te maken over het transferbeleid bij amateurvoetbalclubs. Welke afspraken wilt u maken en op welke manier wilt u deze doorvoeren? Plant u hierover overleg met de lokale clubs alsook met Voetbal Vlaanderen? Hoe ziet u het plafond voor uitgaven aan spelers en welke initiatieven zult u concreet hieromtrent nemen?

Ik weet dat dit een hele resem vragen is, maar de situatie noodzaakt ons toch om daar heel veel vragen bij te stellen.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voorzitter, het gaat nu specifiek om voetbal, maar het financieel verlies ten gevolge van de coronacrisis zal voor een aantal voetbal- en sportclubs in het algemeen natuurlijk substantieel zijn. Dit geldt vooral voor de clubs wier inkomsten grotendeels gebaseerd of afhankelijk zijn van de opbrengsten van kantines en sponsoring en die doorlopende kosten hebben, bijvoorbeeld het blijven aanbieden van jeugdactiviteiten of het blijven onderhouden van de eigen infrastructuur. Als daar geen inkomsten uit de kantine tegenover staan, zijn dat natuurlijk serieuze kosten. Het leeuwendeel werkt met een vzw-structuur, waardoor die clubs niet voor de horecasteunmaatregelen in aanmerking komen.

We krijgen geen signalen dat veel amateurclubs overkop zouden gaan. Ik heb me bij Voetbal Vlaanderen bevraagd en ook daar is dat signaal nog niet gecapteerd. We verwachten wel meer vormen van samenwerking tussen clubs die zo proberen de schade-effecten te negeren. In sommige gevallen zal dat tot een fusie leiden. In andere gevallen gaat het gewoon om samenwerkingsverbanden. Er zijn ook clubs die zich de vraag stellen of het niet zinvoller zou zijn om, bijvoorbeeld in het seniorenvoetbal, naar een lager niveau te zakken, zodat ze weer veel meer met eigen spelers aan de slag kunnen gaan en veel minder op een transferbeleid moeten inzetten. Ik denk dat we de werkelijke impact pas vanaf het seizoen 2021-2022 zullen kennen.

Ik overloop even wat we al hebben gedaan. In de eerste plaats hebben we 87 miljoen euro uitgetrokken voor lokale overheden om de lokale sport-, cultuur- en jeugdverenigingen te ondersteunen. We hebben duidelijk aangegeven dat de klemtoon op de sportverenigingen ligt. Dat is de prioriteit.

Die middelen zijn niet geoormerkt. We zullen de besteding monitoren op basis van de jaarrekeningen in de beleids- en beheerscycli (bbc's) voor 2020 en 2021. Het uitgangspunt is natuurlijk wel de lokale autonomie en het vertrouwen.

Ik heb in eerdere antwoorden al verwezen naar de online bevraging die het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (ISB) heeft georganiseerd. Bijna alle 108 steden en gemeenten die de enquête hebben ingevuld, hebben het corona-noodfonds gebruikt om lokale sportverenigingen financieel te ondersteunen. Meestal gaat het om verschillende ondersteuningsvormen en om een combinatie van die ondersteuningsvormen. Het gaat dan om een verhoging van de standaard-subsidie, een tussenkomst in de geleden schade en een bijkomende subsidie onder voorwaarden. Dat zijn de 3 meest frequente ondersteuningsvormen die zijn gehanteerd. Iets meer dan de helft van de 108 steden en gemeenten die op de enquête hebben geantwoord, hebben de middelen van het coronanoodfonds ook gebruikt voor andere ondersteuningsvormen, zoals de terbeschikkingstelling van veiligheidsmateriaal of hygiënisch materiaal, de kwijtschelding van huurgelden voor accommodatie, de opschorting van concessies en de terbeschikkingstelling van communicatie- en sensibiliseringsmateriaal.

Een tweede ondersteuningslijn betreft het bedrag van 6 miljoen euro dat naar de Vlaamse sportfederaties is gegaan. De sportfederaties mochten 40 procent van de gekregen middelen aan de compensatie van de eigen schade besteden. Blijkbaar hebben de sportfederaties in totaal slechts 22 procent van dat bedrag gebruikt. Uiteindelijk hebben ze 78 procent voor de ondersteuning van de clubs en slechts 22 procent voor de zelf geleden schade gebruikt. Daarvan is 75 procent door middel van directe financiële ondersteuning naar de sportclubs gegaan, bijvoorbeeld door middel van subsidies of van kortingen op facturen, en is 5 procent naar participatie- of kwaliteitsverhogende projecten voor jeugdsport en G-sport gegaan.

Wat specifiek het voetbal betreft, heeft Voetbal Vlaanderen beslist het toegekende bedrag integraal aan de clubs over te maken. Hierdoor heeft de federatie 580.000 euro aan de clubs toegekend. Voetbal Vlaanderen heeft hiervoor een verdeelsleutel gehanteerd die op jeugd-, meisjes- en G-voetbal is gefocust.

Een derde ondersteuningslijn werd door de Vlaamse Regering op 18 december beslist. Op mijn voorstel wordt er 1,1 miljoen euro toegekend aan de Vlaamse Sportfederatie (VSF), als koepel van de Vlaamse sportfederaties en sportclubs, om sportclubs te ondersteunen met de heropstart na de pandemie. Sportclubs zullen ondersteuning krijgen op het vlak van de financiële impact op de club en bij beleidsmatige problemen, bijvoorbeeld het wegvallen van vrijwilligers. Via bijscholingen, producten en maatbegeleiding zullen sportclubs bijvoorbeeld geholpen worden om een financieel businessplan op te stellen, met aandacht voor mogelijk gewijzigde inkomstenbronnen. Een belangrijk element van de relance is dat de club zichzelf in vraag stelt, dat ze bekijkt welke wijzigingen hebben plaatsgevonden in de financieringsbronnen, en hoe ze in functie daarvan een nieuw businessplan kan opstellen. De VSF is momenteel bezig met de uitrol van dit project. Het is belangrijk om clubs te helpen om een gezond financieel beleid te voeren.

De vierde ondersteuningslijn zijn de sportnoodleningen. In samenwerking met de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) worden deze uitgewerkt en in detail geconcretiseerd. Ik leg zo snel mogelijk een concreet dossier voor aan de Vlaamse Regering.

Daarnaast ben ik met een vijfde ondersteuningslijn bezig. Ik denk aan een reddingsboei voor de clubs die financieel gezond zijn, maar tijdelijk lijden onder die coronacrisis. We willen hen een reddende hand reiken. We zijn de modaliteiten nog aan het bespreken met de sportfederaties. Dit gaat ruimer dan enkel het

voetbal: het gaat over alle sporttakken, die we willen ondersteunen. Over de details en criteria wordt nog gepraat.

Wat de concrete steun voor de voetbalclubs betreft, kan ik meegeven dat naast bovenstaande maatregelen, heel wat zaken door Voetbal Vlaanderen zijn ondernomen. Per club kunnen deze inspanningen soms beperkt lijken, maar in totaal gaat het om significante bedragen die door Voetbal Vlaanderen niet worden geïnd.

Toen de coronacrisis in het voorjaar de kop opstak en de Nationale Veiligheidsraad alle sportclubs sloot, schold Voetbal Vlaanderen 1,3 miljoen euro bondsbijdragen volledig kwijt. Ook andere bondstaksen, scheidsrechterkosten en andere vielen weg, om de voetbalclubs te helpen met hun cashflow.

In december 2020 volgde een extra steunpakket. De bondsbijdragen van november en december 2020 werden voor voetbalclubs, aangesloten bij Voetbal Vlaanderen, kwijtgescholden. Dit komt ongeveer neer op nog eens 850.000 euro. Ook het futsal, minivoetbal en recreatief voetbal binnen Voetbal Vlaanderen kregen korting op de bondsbijdragen voor een totaalbedrag van bijna 200.000 euro.

Door de recente stopzetting zullen ook de volgende bijdragen worden geannuleerd. Dit moet echter nog geconcretiseerd worden.

Wat de specifieke vragen rond het transferbeleid bij amateurvoetbalclubs betreft, denk ook ik dat men uit een crisis altijd iets kan leren. Het zou een momentum kunnen zijn om te kijken naar samenwerkingsverbanden, naar hun verloningssystemen en het transferbeleid. Ik ben niet van plan om top-down beslissingen te forceren of door te voeren, voor zover ik dat zou kunnen. Ik heb gevraagd aan Voetbal Vlaanderen om de denkoefening te starten en te kijken waar we kunnen landen. Mijn dwingend instrumentarium op dat vlak is eerder beperkt, maar dat moet ons niet ontslaan van de verplichting en ambitie om dat alsnog te proberen. Als er een goed moment is, is dat heden wel aangebroken.

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (sp·a): Minister, dank u voor uw heldere overzicht. Het is een mooie samenvatting die u ons geeft. U stelde in de media inderdaad dat u voor regels bent inzake de verloning van de spelers uit de eerste ploegen. Dat kunnen wij zeker ondersteunen. Een opbod is echter geen goede zaak. Daarom moeten we opletten dat de clubs die bezig zijn met de jeugdwerking, en het geld effectief willen gebruiken om dat te ondersteunen, niet de dupe worden. Daar zitten we eigenlijk een beetje met een vraag. U hebt daar indirect op geantwoord: u bent wel voor een salarisplafond, maar u zult het niet top-down opleggen. Ik dacht eigenlijk dat we hier vandaag een primeur gingen krijgen, minister. Het was misschien goed geweest dat u wat meer uitleg had gegeven over die reddingsboei. Dat is uw vijfde punt, waar u de clubs die financieel gezond zijn toch wilt helpen. 'Ruimer dan voetbal', zegt u. Dat is goed, denk ik, sport is meer dan voetbal. Ik heb concreet toch drie vragen. Ik zal ze toch stellen, maar ik weet niet of u er zult op antwoorden. Hebt u enige timing wanneer u met de details van de reddingsboei voor de sport komt? Hebt u enig idee van bedragen die u ons nu al kunt geven? Kunt u bij die bedragen zeggen hoeveel procent er ongeveer voorzien zal zijn voor amateurvoetbal? Ofwel zult u zeggen dat we moeten wachten tot een bepaalde datum, en dan zullen we een nieuwe vraag moeten stellen.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Ja, ook ik wil u bedanken voor uw antwoorden, die toch wel iets meer duidelijkheid verschaffen. De werkelijke impact van deze crisis en de gevolgen van het beleid op de clubs, en de interactie van covid, zal pas volgend seizoen zichtbaar worden. Dat wordt uitkijken, en ondertussen

moeten we uiteraard aan de slag. Wat de verdeling van de middelen betreft, en de vele debatten die we daarover al gehad hebben, ben ik het ermee eens dat we vertrouwen moeten hebben in de lokale besturen. Ik ben het daar natuurlijk mee eens, maar een beetje stimulans kan geen kwaad. Sommige van die lokale besturen – en ik geef toe, het is een minderheid – hebben eigenlijk te weinig, of niets, geïnvesteerd in lokale sportinitiatieven en in clubs die in de problemen gekomen zijn. Op dat vlak is het natuurlijk aan de lokale oppositie om daarin een rol te spelen. Ik zal dus niet terugkomen op dit debat.

U wilt ook het vrijwilligerswerk in de sportclubs ondersteunen, wat zeker positief is. Maar natuurlijk, het heikele punt – ook daar hebben we het al over gehad – zit 'm in het vrijwilligerswerk, en ook de nieuwe vrijwilligerswet die onbelast bijverdienen aan banden moet leggen. We hebben dat debat al gehad. Het feit dat er nu een tijdelijke oplossing voorzien is tot eind dit jaar maakt dat dit zeker nog moet worden opgevolgd. Ik ben benieuwd waar we daar zullen eindigen.

Het ondersteunen van initiatieven om lokale sportclubs een gezond financieel beleid te laten voeren, vind ik zeker positief. Ik denk dat dit inderdaad heel belangrijk is. Ik heb alleszins oren naar uw antwoord, waarin u stelt dat u zich natuurlijk zult focussen op clubs die financieel gezond zijn, maar die in nood zijn gekomen door de coronacrisis. Ik verneem van u dat u daarover ondertussen concrete initiatieven neemt – hopelijk met positieve gevolgen. Maar inderdaad, zoals mevrouw Lambrecht daarnet heeft gezegd, is er blijkbaar geen primeur zodat we weten hoe het zit met de reddingsboei voor de sport. Dat was achterliggend eigenlijk ook een beetje de vraag die ik me stelde. De clubs komen natuurlijk meer en meer in de problemen, dat zien we overal in de berichtgeving. We moeten daar dus snel in handelen, en ik dacht dat er hiervoor al een plan klaarlag.

Ten slotte, minister, vraagt u Voetbal Vlaanderen om het transferbeleid bij de amateurclubs aan te pakken. Dat is een positieve zaak. Maar u hebt er terecht op gewezen dat u geen dwingend instrumentarium heeft. Het is goed om van goede wil te zijn, maar we zitten nu in een crisisperiode en misschien moeten we dit nu goed concreet opvolgen. Ik hoop dat u, ondanks het feit dat u geen dwingend instrumentarium hebt, hieromtrent toch de nodige initiatieven kunt nemen.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, ik sluit mij graag aan bij het pleidooi dat deze crisis misschien wel een momentum is. Enerzijds moeten we ervoor zorgen dat er de komende maanden geen verschraling komt, dat er op heel wat plekken clubs verdwijnen, dat clubs met een grote impact op de jeugdwerking en op het bereiken van mensen verdwijnen omdat ze het hoofd niet meer boven water kunnen houden. Anderzijds denk ik dat dit toch het moment is om komaf te maken met een paar financiële malversaties in het amateurvoetbal, zoals uitbetalingen, enzovoort.

De afgelopen tijd was er in het nieuws veel te doen om topclubs als FC Barcelona, over riante lonen, over clubs die failliet zouden gaan en weet ik wat allemaal. Te vaak worden profvoetbal en topvoetbal gelinkt aan financieel wanbeleid. Soms lijkt het wel alsof daar toch wel het een en ander van doorsijpelt tot bij de lagere clubs, de provinciale clubs. Dat moeten we vermijden. Wat we nodig hebben in onze amateurliga's zijn clubs die gezond zijn, die er zijn voor hun buurt, voor de jeugd, die competitief zijn, die zorgen voor spanning en ontspanning, maar die niet draaien op financiële constructies die toch wel vaak een negatieve impact hebben en ervoor zorgen dat die clubs soms in de problemen komen.

Ik pleit dus voor ondersteuning, om ook daar stappen vooruit te zetten. Wij mogen ons dit momentum niet laten ontglippen. We kunnen echt wel stappen

vooruitzetten om het amateurvoetbal gezonder te maken en om ervoor te zorgen dat we het aanbod niet laten verschralen.

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maaike De Rudder (CD&V): Minister, dank u wel voor het heldere overzicht van de maatregelen. Het is goed dat u die vijf puntjes nog eens hebt herhaald en dat we dat overzicht goed bij ons hebben. Er zijn, zoals collega Lambrecht ook zei, heel wat vragen over het budgettaire. Wat gaat die reddingsboei concreet inhouden? Daarover zal ongetwijfeld nog meer informatie komen, ik veronderstel zodra dat duidelijk is.

Het is voor ons ook heel belangrijk dat alle sporttakken gelijk worden behandeld. Alle clubs hebben geleden onder corona en ze lijden nog onder corona. We moeten ze allemaal zeker gelijk behandelen.

Het is ook belangrijk de noodsteun te koppelen aan bepalingen om die spelersvergoedingen, zoals hier ook al werd gezegd, aan banden te kunnen leggen.

Collega's, de steun die de sportclubs hebben gekregen via het Vlaams Agentschap Innoveren en Ondernemen (VLAIO), waar u, minister, samen met minister Crevits voor hebt gezorgd, is toch een heel goede zaak. De sportclubs hebben op die manier al heel wat ondersteuning gekregen. Uiteraard zal het belangrijk zijn om hen ook in de toekomst te blijven ondersteunen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

Kris Van Dijck (N-VA): Minister, dit debat is een hele boterham. Enerzijds is er natuurlijk corona, maar anderzijds is er de uitdaging met betrekking tot – eng gezien – het amateurvoetbal.

Wat corona betreft, zijn er vanuit de Vlaamse overheid enorm veel inspanningen gebeurd. U hebt ze opgesomd. Ik nodig de clubs ook uit om zelf op een creatieve manier aan de slag te gaan. Er zijn al voorstellen ter zake. Zo kan men bijvoorbeeld in verband met groepsaankopen de krachten bundelen. In mijn streek zijn de voetbalclubs daarover in gesprek met elkaar. Zij willen op die manier beter kunnen functioneren.

Anderzijds zijn er de kosten, met name in het amateurvoetbal. Minister, de clubs waar men – als ik het zo mag zeggen – exuberante bedragen betaalde of betaalt, want sommige clubs doen elkaar de duvel aan, los van de overheid, zijn de clubs die nu misschien het minst te lijden hebben, omdat zij inkomsten hebben die – en ik wik mijn woorden – niet direct uit de kantine komen of uit de opbrengsten van een sponsorpaneel.

In ieder geval heeft, zoals collega Annouri heeft gezegd, elke crisis zijn uitdagingen. De voetbalploegen moeten hierover eens rond de tafel gaan zitten om binnen Voetbal Vlaanderen juiste afspraken te maken. Laat ons duidelijk en eerlijk zijn: deze problemen spelen zich vooral in het voetbal af.

Minister, tot slot richt ik me niet enkel of zeker niet tot u. Als Vlaamse volksvertegenwoordigers moeten we onze collega's aan hun slippen trekken met betrekking tot het statuut van de verenigingswerker. Ik denk dat die voor de sportsector zeer belangrijk is. De opgelegde lasten zijn niet enkel voor de werker, maar ook voor de club. Ik denk dat we in dit verband onze stem moeten laten horen en dat we onze collega's in een andere assemblee moeten aanspreken. Als we allemaal die goede bedoelingen hebben, ben ik ervan overtuigd dat we die collega's kunnen overtuigen van een verbetering van het voorliggend statuut.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: We zullen de gesprekken met Voetbal Vlaanderen aangaan. Dit is geen moment dat ik zomaar wil laten passeren. Ik denk dat er enige bereidheid is, maar uit vrees dat de slinger de andere kant zou opgaan, is Voetbal Vlaanderen ook terughoudend om heel dwingend op te treden.

De nieuwe reddingsboei waar ik aan werk, heeft te maken met de globalisatiepremie die minister Crevits net heeft uitgewerkt en die de Vlaamse Regering op 29 januari 2021 heeft goedgekeurd. Dit past de sportsector goed, want vroeger werd met heel hoge drempels gewerkt die voor vzw's misschien niet zo zinvol zijn. Ik heb de mogelijkheid en een mandaat gekregen om met de sportsector en de federaties rond de tafel te zitten om een alternatieve regeling, met natuurlijk een beperkte kostprijs, te bedenken. Aangezien dit dossier naar de Vlaamse Regering moet, kan ik daar nu niet op vooruitlopen. Ik overleg ter zake nog met de sector zelf.

Wat misschien van belang is, is dat we sowieso op grond van een open boekhouding zullen werken. Dat betekent dat we op grond van de omzetcijfers werken en dat zij die zich in het verleden aan veeleer zwarte praktijken hebben bezondigd daarvoor nu letterlijk de rekening gepresenteerd zullen krijgen. Zij zullen sowieso geen aanspraak op ondersteuningsmiddelen kunnen maken.

Wat het vrijwilligerswerk betreft, vind ik het belangrijk dat we de clubs de tools aanreiken om, bijvoorbeeld, contact met hun vrijwilligers te houden. We werken hiervoor samen met de VSF en de betrokken federaties. De clubs moeten verhinderen dat ze die vrijwilligers verliezen. Dat zijn concrete zaken waarvoor we met de VSF samenwerken.

Tot slot is er nog de besteding van het bedrag van 87 miljoen euro door de lokale besturen. Het is goed vertrouwen te geven, maar ik roep de gemeenteraden en zeker ook de sportraden op om van het lokaal bestuur inzage in en transparantie over de besteding van die middelen te vragen. De sportraden moeten er zeker nauwgezet op toezien hoe groot de bedragen zijn die uiteindelijk naar de sportclubs zijn gegaan en op grond van welke criteria dit is gebeurd. Dat is een oproep.

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (sp·a): Minister, ik dank u voor de informatie, maar wat die reddingsboei betreft, blijven we op onze honger. Wat zal die reddingsboei zijn en om hoeveel geld zal het gaan? Het is zeer goed dat dit er komt, want alle steun is meer dan nodig. Ik zal dit heel goed verder opvolgen.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Minister, ik dank u voor het beklemtonen dat de lokale sportclubs en lokale partijen moeten nagaan en eisen dat er volledige transparantie over de besteding van die middelen komt. Dat is een goede zaak. U bent ook bedankt voor het feit dat u eigenlijk bent gemandateerd om in het verlengde van de initiatieven van minister Crevits en met wat meer marge aan eigen initiatieven te werken, onder meer in verband met die reddingsboei.

Er zijn twee zaken waar wij naar uitkijken. Het eerste is de zeer belangrijke verbetering van het statuut van het vrijwilligerswerk. Het tweede is dat we concreet zicht hebben op de reddingsboei voor de sport.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Johan Deckmyn aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het advies van de Vlaamse Sportraad over een meer evenwichtige en transparante ondersteuning van de sportsector
– 1652 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Naar aanleiding van de wetsvoorstellen vanuit verschillende politieke partijen om het fiscaal gunstregime voor sportclubs te beperken of af te schaffen, had de Vlaamse Sportraad eind 2019 besloten om zich verder te informeren over de problematiek van de sociale en fiscale voordelen in de betaalde sport. Net geen jaar geleden, op 12 februari 2020, formuleerde de Vlaamse Sportraad hierover een advies. Voor de volledigheid van het verslag lees ik het voor.

De Vlaamse Sportraad beschouwt initiatieven die de sportsector bevorderen als noodzakelijk, maar stelt op basis van de geschetste situering vast dat de betaalde sport vele voordelen kent die vaak via onevenwichtige, en onvoldoende transparante en gecontroleerde procedures tot stand komen. Daarnaast gelden deze voordelen voor de gehele sport in België, maar komen ze door de huidige regelgeving – waarbij de grootste salarissen zowel relatief als absoluut de grootste voordelen verkrijgen – toe aan hen die hier het minste behoefte aan hebben, namelijk de grootverdieners binnen de profvoetbalsector. Dit zorgt er ook voor dat deze voordelen veelal niet tegemoetkomen aan de oorspronkelijke doelstellingen. Volgens het principe van subsidiariteit kan de overheid financiële/fiscale voordelen en subsidies voorzien om een bepaald doel na te streven of om tussen te komen bij een (markt-)falen. Ook moet de overheid de bestemming en het resultaat van deze financiële/fiscale voordelen en subsidies controleren en opvolgen. Aan geen van deze elementen wordt voldaan in dit dossier.

De Vlaamse Sportraad vraagt de Vlaamse Regering om de hierboven aangekaarte voordelen (met name de RSZ-voordelen; de voordelen op de bedrijfsvoorheffing en de voordelige groepsverzekering) zo snel mogelijk te analyseren en resoluut tot actie over te gaan om deze voordelen te reguleren en te hervormen. De sectorraad vraagt hierbij om deze onevenwichtige voordelen, die nu overwegend toekomen aan de grootverdieners binnen de voetbalsector, te herverdelen binnen en tussen de verschillende sporten in België. Het is hierbij belangrijk dat deze middelen binnen de sportsector blijven. Op deze manier wordt de gehele sportsector op een meer evenwichtige en transparante manier ondersteund. Daarnaast vindt de Vlaamse Sportraad de nieuwe initiatieven die rond witwaswetgeving en een clearing house worden genomen, die echter niet direct gekoppeld zijn aan de hierboven genoemde voordelen, een stap in de goede richting om de betaalde sport te reguleren."

Mijn excuses voor dit lange citaat, maar voor het verslag en de luisteraars was het een belangrijk gegeven.

De Vlaamse Sportraad vroeg daarbij afsluitend ook uitdrukkelijk om "een gezamenlijke aanpak tussen politieke partijen en politieke niveaus, zeker aangezien deze problematiek de bevoegdheden van de Vlaamse Regering (deels) overschrijdt."

We zijn intussen – zoals ik al zei – bijna een jaar later en bijgevolg had ik graag van u, minister, vernomen op welke wijze u invulling hebt gegeven aan dit advies van de Vlaamse Sportraad?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: U weet dat 'you're barking up the wrong tree'. Alle punten die u aanhaalt, de RSZ-voordelen, de bedrijfsvoorheffing, de voordelige groepsverzekering, destijds ingevoerd door een notoire clubsupporter, zijn federale materie, niettegenstaande de heel grote impact op de sportsector.

Ik stel trouwens vast dat de wet betreffende het fiscaal statuut van de bezoldigde sportbeoefenaars in het verleden niet echt is nageleefd. Artikel 6 van de wet bepaalt dat de federale minister van Financiën in de loop van het eerste kwartaal van elk jaar de voor sport bevoegde gemeenschapsministers in kennis stelt van de verdeling van de bedragen vernoemd in het kader van het Wetboek van de inkomstenbelastingen, dus de gunstmaatregelen. Normaal gezien staat in de federale wet dat de bedragen die zijn uitgekeerd op grond van de gunstmaatregelen worden meegedeeld aan de ministers van Sport. Het is misschien interessant om te zien of deze nieuwe regering de voorschriften volgt. Ik zal alleszins die vraag stellen, maar bij mijn weten is dit in het verleden nog nooit gebeurd. Ik zie collega Muyters heftig 'neen' schudden. Hopelijk komt de nieuwe minister van Financiën de verplichting na. Ik zal hem er alleszins aan herinneren.

Wat betreft het advies van de Vlaamse Sportraad, die spreekt over onevenredige voordelen die herverdeeld moeten worden naar de gehele sector: ik denk dat een aanpassing absoluut bespreekbaar moet zijn. Maar ik wil enige nuance in het debat brengen: het moet gaan over de gevolgen die in kaart worden gebracht voor heel de sport en alle sporters. Er is een nogal eenzijdige focus op voetbal en op de 'outliers' op het vlak van bedragen. Daarbij wordt zelfs ook de karig betaalde voetballer op dezelfde leest geschoeid als de veelverdiener. Het is zo dat veel sporters die gebruikmaken van het systeem, niet bepaald de toplonen hebben van topvoetballers, zoals ze in de media bekend zijn. Het gaat ook niet alleen over voetbal, het gaat ook over basketbal, volleybal, wielrennen, zelfs over hockey en over heel veel individuele atleten. Het wegvallen van de RSZ-korting zou ook een gevolg hebben voor de tewerkstellingscontracten van de topsporters bij Sport Vlaanderen. Ik denk dat het er meer dan vijftig zijn. Ook voor hen zou dat nogal nefast zijn. Maar nogmaals, het debat voeren met de lonen van topvoetballers als referentie is niet bepaald eerlijk. Dat is in de realiteit gewoonweg niet het geval.

Wat zijn dan voor mij de uitgangspunten in het hele debat? Ik ben voorstander van een grondige hertekening, op drie lijnen.

Eén: de budgettaire massa moet binnen de sport blijven. We moeten erop letten, als er federaal wordt ingegrepen, dat de beneficiënt uiteindelijk niet de federale begroting, de federale kas is, maar dat we een foto kunnen maken en die budgettaire massa bij de sport blijft.

Ten tweede moet er meer solidariteit zijn binnen de sporten, en tussen de sporten.

Drie: de middelen moeten veel meer dan ooit, en ook gestaafd, geïnvesteerd worden in de jeugdwerking, en daaraan gekoppeld moet degene die verhoudingsgewijs meer investeert in de jeugdwerking, daar ook meer van profiteren. Daar moet er dus nog altijd een belonend effect zijn.

Dat zijn de uitgangspunten die, wat mij betreft, ter zake moeten gelden. Ik sta heel erg open voor een gesprek daarover met de Federale Regering, de minister van Financiën, en wie dan ook die daarover het gesprek wenst aan te gaan. Ik heb al een paar keer geprobeerd om daarin met mijn Franstalige collega een gezamenlijk initiatief te nemen. Dat is nog niet gebeurd. Maar dat zijn drie principes. Als we het daarover eens zijn, dan denk ik dat dit perfect uitgewerkt kan worden, in concreto door de betrokken minister. De echte uitvoering daarvan, laat dat maar bij de regering. Ik denk dat het belangrijk is dat we in eerste instantie

consensus vinden over de uitgangspunten, de basis. De concrete uitwerking, dat lijkt me vooral een zaak van uitvoeringsbesluiten en in voorkomend geval ook wetgevend werk. Dat lijkt me de basis te zijn om te kunnen starten.

Ik weet dat er tevoren al heel verdienstelijke initiatieven geweest zijn, maar die zijn nogal verzonken in de complexiteit. Ik denk dat dit het grote gevaar is voor een nieuwe regeling die het licht zal zien. Men heeft namelijk op parlementair niveau geprobeerd om het systeem helemaal tot in detail te gaan uitwerken, waardoor er ongetwijfeld niet voorziene gevolgen waren, maar de hele discussie vooral verzand is in een hoge mate van complexiteit en men niet verder geraakt is. Ik hoop dat die draad opnieuw kan worden opgenomen. Ik ga daarvoor dan ook wel een initiatief nemen in de richting van mijn federale collega.

Ik weet niet of er nu nog veel specifieke parlementaire initiatieven op tafel liggen in de betrokken parlementaire commissies op federaal niveau of vanuit de regering. Ik denk het niet. Ik zal mijn federale collega in elk geval eens uitnodigen om een gesprek te hebben over die principes en om te bekijken hoe we verder kunnen raken, al dan niet via het Overlegcomité.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Minister, 'I'm barking up the wrong tree.' Dat klopt, ik kan daar wel voor een stuk inkomen. Het is federale materie, maar het heeft natuurlijk wel een enorme impact op de sportsector. Laat u nu net de Vlaamse minister bevoegd voor Sport zijn, vandaar dat ik deze vraag om uitleg hier zeer op zijn plaats vond.

Ik dank u voor de antwoorden die u hier naar voren schuift. Ik heb begrepen dat u de nodige initiatieven zult nemen, waarvoor dank. Ik ben het ermee eens dat de focus zeker niet enkel bij voetbal moet liggen en dat we dit moeten opentrekken. U bent voorstander van een grondige hertekening, met de nuttige bijkomende opmerking dat de budgettaire massa bij de sport moet blijven. Dat geloof ik zeker. Ik heb bijzonder oren naar het feit dat u er voorstander van bent om de regelgeving niet complexer te maken dan ze al is. We moeten inderdaad tot een goed doordachte en betere regelgeving komen, die het allemaal niet complexer maakt.

U staat blijkbaar open voor een gesprek met uw federale collega's. U hebt zelfs aangekondigd dat u een initiatief zult nemen ten aanzien van uw federale collega's. Zo moet het inderdaad: we moeten proactief richting de federale collega's initiatieven nemen om te proberen om deze toch wel ondoorzichtige regeling, die blijkbaar verdeeld is met een vooral federale balans, zelf in handen te nemen en eventueel in de toekomst naar Vlaanderen te trekken aangezien Vlaanderen voor Sport bevoegd is.

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maaike De Rudder (CD&V): Dit is een boeiend debat, met heel wat federale materie, onder meer de sociale zekerheid.

Minister, het is goed dat de gesprekken met het federale niveau opgestart zijn of zullen worden. Op federaal niveau zijn er al een aantal wetsvoorstellen ingediend. Het is goed dat daar een vervolg op komt en dat de federale minister daarvoor open zal staan. Dat zal hopelijk leiden tot een goed en positief resultaat.

De voorzitter: De heer Muyters heeft het woord.

Philippe Muyters (N-VA): Mijnheer Deckmyn, dank u voor de vraag. Het is, zoals mevrouw De Rudder zegt, inderdaad iets wat op federaal niveau al tot meerdere voorstellen heeft geleid. Spijtig genoeg gaat dat vaak, zoals de minister zei, uit

van die grootverdienende voetbalspelers en wordt er vergeten dat er nog veel andere sporters zijn. Dat baart mij wel zorgen. Zelfs bij die grootverdienende voetbalspelers willen we allemaal graag vedetten zien op onze voetbalvelden. Er zijn dus heel veel evenwichten in dat geheel.

Daarom ben ik zo blij te horen, minister, dat u drie principes heeft. Het geld in de sportsector mag niet dienen om een gat in de federale begroting te dichten. Er moet meer solidariteit tussen de verschillende sporten zijn. Daar ben ik het ook 100 procent mee eens. En de investering in de jeugd zit er vandaag al in, maar wordt te weinig gecontroleerd en te weinig toegepast.

Minister, met die drie basisprincipes kunt u effectief de gesprekken met uw federale collega's aangaan. Ik kan u alleen maar zeggen dat ik u er heel veel succes bij toewens. Laat ons maar hopen dat dat kan leiden tot een evenwichtige en transparante maatregel.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik denk dat ik mag noteren dat we over die drie uitgangspunten een kamerbrede consensus hebben. Ik zal proberen een uitnodiging tot de bevoegde federale minister te richten en ik zal het eerste principe nog eens in herinnering brengen. Als we de budgettaire massa voor de sport houden, spreken we wel over serieus wat centen. Ik heb me laten vertellen dat dit voor de sportsector in totaliteit op 70 miljoen euro wordt begroot. Dat is de moeite om een gesprek over aan te gaan.

In het federale regeerakkoord heeft de minister deze doelstelling opgenomen: "Verder zal ik de huidige fiscale en parafiscale voordelen van beroepssporters en sportclubs hervormen met het oog op meer billijkheid, waarbij gegarandeerd wordt dat iedereen een eerlijke bijdrage levert, afhankelijk van de draagkracht van de sport."

De controle op de sportmakelaars zou ik daar echt wel gescheiden van willen houden. Dat is ook geen verwijt. Het is een heel complexe materie en we moeten met de scalpel in plaats van met de botte bijl te werk gaan. Met de botte bijl zouden we veel collateral damage veroorzaken, want diegenen die nu, alleszins in de media, buiten de scope vallen, zouden wel het eerste slachtoffer kunnen worden. We moeten veeleer met de scalpel te werk gaan om te zien waar en hoe we kunnen snijden, maar vooral ook om ervoor te zorgen dat de massa voor sport blijft. Dat zorgt voor meer solidariteit en voor dat waarvoor de regeling uiteindelijk bedoeld was. De doelstelling is altijd geduid als een aanmoediging om in de jeugdwerking te investeren. Die doelstelling moet nu effectief worden gerealiseerd, want het feit dat de Federale Regering in het verleden nooit enige transparantie over die voordelenstromen heeft verschaft, geeft natuurlijk te kennen dat er, naar ons vermoeden, toch een mismatch is tussen de vooropgestelde doelstelling en de uiteindelijke realisaties en concrete toepassingen van de regelgeving.

Ik zal contact met de federale minister opnemen. Wat de regelgeving betreft, heb ik verwezen naar artikel 6 van de wet betreffende het fiscaal statuut van de bezoldigde sportbeoefenaars. De concrete toepassing hiervan is misschien een goede aanleiding om het gesprek te starten.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Minister, het is een complexe materie en ik denk dat we voorzichtig te werk moeten gaan om ervoor te zorgen dat de financiële massa bij de sport blijft. Daar ben ik het 100 procent mee eens. Voorzichtigheid mag echter geen reden zijn om stil te zitten. Ik zeg niet dat u stilzit, want u hebt

net initiatieven aangekondigd. We hopen dan ook op een snelle en duidelijke oplossing.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Immanuel De Reuse aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de sluiting van de schietstanden en de gevolgen voor sportschutters en andere wapenbezitters – 1657 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: De heer De Reuse heeft het woord.

Immanuel De Reuse (Vlaams Belang): Voorzitter, de gelijkschakeling van de uitoefening van de schietsport in overdekte schietstanden met de andere binnensporten veroorzaakt sinds enkele maanden grote onzekerheid en veel problemen voor de schutters en hun clubs. Het bezit van wapens ter beoefening van de schietsport voor de zuivere wedstrijdsport of voor het recreatief sporten, is afhankelijk gemaakt van de daadwerkelijke uitoefening van de sport. De sportschutters moeten dit aantonen door enerzijds het lidmaatschap van een erkende schietclub met schietstand en anderzijds door het aantal schietbeurten, die in hun schuttersboekje moeten worden afgestempeld.

Met een sportschutterslicentie, uitgegeven door een federatie die wordt gecontroleerd door de Vlaamse overheid, kan men bepaalde wapens van licht kaliber – .22 – voor het doelschieten of met een gladde loop voor het kleischieten aanschaffen. Dit is een wapenvergunning model 9 in het schuttersjargon. Maar ook een wapenvergunning, het zogenaamde model 4, uitgereikt door de gouverneur met als motivatie sportschieten, dient aangetoond te worden met een minimumaantal jaarlijkse schietbeurten.

Het minimumaantal jaarlijks wettelijk opgelegde schietbeurten voor een model 9 via de Vlaamse regelgeving bedraagt twaalf beurten, voor een model 4 zouden tien beurten volstaan. Voor de Vlaamse regelgeving moet men jaarlijks het aantal schietsessies kunnen aantonen, zo niet wordt de licentie ingetrokken. Voor het model 4 wordt een vijfjaarlijkse evaluatie door de lokale politie onder toezicht van de provinciale wapendienst georganiseerd.

Door de sluiting van alle activiteiten in het voorjaar van 2020 werd na beraadslaging tussen de schuttersfederaties en de minister het aantal verplichte beurten teruggebracht tot zes. Door de moeilijke omstandigheden konden heel wat mensen voor de tweede sluiting van de schietstanden die zes beurten niet halen. In november werden dan toch alle overdekte schietstanden gesloten omdat men ze had ingedeeld bij de indoorsporten.

Op dat ogenblik werden heel wat sportschutters, die door diverse omstandigheden nog niet de vereiste zes schietsessies konden aantonen, voor een voldongen feit geplaatst. Wie in november of december nog een of twee beurten wilde halen, kon dit niet meer doen. Maar de jaarlijkse valideringsdatum van de sportschutterslicentie is onverbiddelijk. De aanvraag moest door veel schutters met een onvoldoende aantal schietbeurten worden ingeleverd. Vragen vanuit de federaties om wegens de tweede lockdown opnieuw het aantal schietbeurten te verminderen, werden niet gehonoreerd. De federaties moeten sindsdien elke sportschutterslicentie intrekken indien de houder niet voldoende schietsessies kan aantonen. Daarna wordt ook de provinciale wapendienst verwittigd die de bezitter van wapens met een model 9 erop wijst dat hij of zij het wapen drie jaar mag behouden, maar geen munitie thuis mag opslaan.

Minister, na maanden is er nu toch een oplossing gekomen. Afgelopen vrijdag heeft de ministerraad een besluit goedgekeurd dat ervoor moet zorgen dat voorlopige licenties verlengd worden en dat mensen die moeten hernieuwen of hun sportschutterslicentie al kwijt zijn, op een zo gemakkelijk mogelijke manier hun sportschutterslicentie in orde krijgen. Ik heb daarom mijn vragen lichtjes aangepast.

Minister, de sector vraagt waarom het vereiste aantal schietbeurten niet eerder werd teruggeschroefd, meteen na de tweede lockdown, om veel problemen te vermijden.

De schietstanden moeten aan strenge milieueisen voldoen. Ze moeten een sterke luchtafzuiging en verversingsinstallatie hebben. Het uitoefenen van de sport gebeurt individueel en afgescheiden van medeschutters. Waarom konden de schietstanden niet openblijven of heropenen?

Hoeveel sportschutterslicenties werden er in november, december en januari ingetrokken wegens het niet kunnen behalen van het vereiste aantal beurten?

Is er bereidheid om te onderzoeken of de schietstanden – zonder cafetaria – kunnen heropenen zodat verdere onnodige administratieve en vergunningsproblemen vermeden kunnen worden?

Is er overleg geweest met de provinciale wapendienst over de impact van de sluiting van de schietstanden op de vergunningen onder model 4?

Wat wilt u doen om de schietsport te ondersteunen bij deze administratieve rampzalige toestand?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Mijnheer De Reuse, dit is een technische materie voor wie er niet mee vertrouwd is. U gaat ervan uit dat de vragen van de schietsportfederaties of sportschutters geen gehoor vonden, dat moet ik ontkrachten. Ik kan u verzekeren dat zowel Sport Vlaanderen als mijn kabinet in nauw contact staan met de schietsportfederaties en steeds getracht hebben op de vragen van de sportschutters en de federaties zelf te antwoorden. Daarin hebben we steeds aangegeven dat we begin januari de bestaande tijdelijke maatregelen zouden herbekijken, net omdat het niet duidelijk was hoelang de minimale duurtijd van de sluiting van de schietstanden zou duren. Gezien de evolutie van de pandemie is een snelle heropening van de indoorschietstanden niet onmiddellijk aan de orde, tot mijn spijt.

Wat is het belangrijkste in dezen? Het sportschieten gebeurt natuurlijk met vuurwapens. Vanwege de veiligheid moeten de sportschutters minimaal twaalf keer per jaar oefenen, dus gemiddeld één keer per maand. Naar aanleiding van de eerste lockdown hebben we dat aantal tijdelijk gehalveerd naar zes. Zodra er een duidelijker zicht was op de duurtijd van de minimale sluiting van de schietstanden, hebben we een nieuwe regeling uitgewerkt.

Op 29 januari 2021 hebben we dan ook de nieuwe coronamaatregelen voor het sportschieten goedgekeurd. Die traden al in werking op 1 februari. Deze tijdelijke regelgeving voorziet voor de sportschutters die intussen geen geldige licentie meer hebben, in een oplossing. Dat gaat bijvoorbeeld over sportschutters die niet het vereiste aantal schietbeurten behaalden. Bij de nieuwe maatregelen is het uitgangspunt een halvering van het aantal te behalen schietbeurten.

Om dus op uw eerste vraag concreet te antwoorden: sportschutters van wie de sportschutterslicentie een jaarlijkse vervaldag had in de periode van 8 juli 2020 tot en met 28 oktober 2020, de datum van de sluiting van de schietstanden, en nu

niet meer geldig is, kunnen reeds na zes in plaats van twaalf schietbeurten van een voorlopige sportschutterslicentie omschakelen naar een definitieve licentie. Bij de eerste jaarlijkse vervaldag moeten ze ook slechts zes in plaats van twaalf schietbeurten kunnen aantonen.

Sportschutters van wie de sportschutterslicentie een jaarlijkse vervaldag had in de periode van 29 oktober 2020, de start van de tweede sluiting, tot 1 februari en nu niet meer geldig is, kunnen onmiddellijk een nieuwe licentie krijgen. Deze sportschutters hoeven geen schietbeurten aan te tonen. In tegenstelling tot de eerste categorie werden deze sportschutters namelijk geconfronteerd met een tweede verplichte sluiting van de schietstanden in de periode waarin ze schietbeurten moesten aantonen.

Daarnaast is ook in maatregelen voorzien voor de lopende geldige sportschutterslicenties en de nieuw uitgereikte. Houders van een lopende sportschutterslicentie die op 1 februari 2021 geldig was, moeten niet bij de eerstvolgende jaarlijkse vervaldag, maar de vervaldag daarop, het aantal behaalde schietbeurten aantonen. Dat betekent 12 beurten gespreid over twee jaar, opnieuw een de facto halvering dus. Nieuwe sportschutterslicenties, die uitgereikt zijn vanaf 1 februari tot uiterlijk drie maanden na de huidige verplichte sluiting van de schietstanden, kunnen bij de eerste jaarlijkse vervaldag eenmalig geldig worden verklaard, als de sportschutter minimaal zes schietbeurten aantoont in de twaalf maanden voorafgaand aan de vervaldag. In concreto betekent dat opnieuw een halvering van het aantal beurten. Dat is altijd de ratio.

Er is geen overleg geweest met de provinciale wapendiensten over de impact van de sluiting van de schietstanden op de vergunningen onder model 4. De wapenvergunningen zijn federale materie, maar het sportschieten en de sportschutterslicenties zijn een Vlaamse bevoegdheid. De regeling die we eind januari hebben goedgekeurd, is wel gelijklopend aan het principe dat de wapendiensten ook zullen toepassen bij de vijfjaarlijkse controle op het aantal schietbeurten. Dat weten we wel.

Daarnaast werden een 220-tal sportschutterslicenties ingetrokken door het niet-aanvragen van de geldigverklaring. Men had in die gevallen gewoon geen initiatief genomen, dus veronderstellen we dat er geen vraag meer is. Op grond daarvan zijn de licenties dan ingetrokken. Vermoedelijk zijn er ook in deze laatste groep een aantal sportschutters die onvoldoende schietbeurten behaalden, maar die dan de afweging maakten dat het sop de kool niet meer waard was.

Ik denk dat we met deze nieuwe maatregelen een oplossing bieden voor de sportschutters en de administratieve last toch tot een minimum beperken.

De voorzitter: De heer De Reuse heeft het woord.

Immanuel De Reuse (Vlaams Belang): Minister, bedankt voor uw antwoord. Dit is inderdaad een eerder technische materie, maar voor de betrokkenen natuurlijk wel van groot belang.

U nam vorige week een besluit dat de Vlaamse Schietsportkoepel vrijdag jongstleden kenbaar heeft gemaakt aan al zijn leden, want bij heel wat van hen bestond er grote onzekerheid of ze hun sport nog op een correcte en wettelijke zouden kunnen uitoefenen en of ze hun licenties in orde zouden kunnen houden. Uw besluit met de tijdelijke maatregelen was dus zeer welkom, weze het, zeker gezien de grote onzekerheid die er was voor heel wat mensen, eerder aan de late kant of voor sommigen zelfs te laat, omdat hun licentie en vergunning vervielen. U komt daar nu aan tegemoet.

Een bijkomende vraag: de ingetrokken sportschutterslicenties kunnen snel hernieuwd worden, maar is er ook overleg met de provinciale wapendiensten in verband met de vergunningen onder model 9? Zullen de provinciale wapendiensten ertoe bereid zijn om een korte overgangsperiode tussen twee geldige licenties door de vingers te zien? Zult u daaromtrent eventueel een initiatief nemen?

En dan wat de opening van de schietstanden betreft: die schietstanden zijn er volledig op voorzien om coronaproof in gebruik genomen te worden. Zou u deze eventueel willen heropenen?

De voorzitter: De heer Coenegrachts heeft het woord.

Steven Coenegrachts (Open Vld): Collega, bedankt voor de vraag. Het is inderdaad heel technische materie, maar ik denk dat u, minister, met de maatregelen van vrijdag inderdaad pragmatisch optreedt. Het is inderdaad een heel delicate materie. We willen natuurlijk dat mensen die wapens hebben en gebruiken, daar enige ervaring en oefening in blijven steken. Dat is belangrijk.

Ik had eigenlijk een vrij kleine bijkomende vraag: in mijn regio, Limburg – maar ik neem aan dat dat ook voor andere grensstreken geldt –, trok men tijdens de lockdown al eens naar Nederland om die zogenaamde stempels te halen, om te oefenen en aan de vereiste beurten te komen. De laatste tijd was er wat onzekerheid over of ook die beurten geldig zijn om die sportschutterslicentie te behouden. Of u dat nu al weet, kan ik niet zeggen, maar daarover zou op het terrein ook wat duidelijkheid moeten komen, zodat de onzekerheid daarover weggewerkt wordt.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Mijnheer Coenegrachts, ik zou even moeten checken wat de toestand precies is. Dat kan ik niet zo zeggen.

Wat de vraag met betrekking tot de vergunning voor model 9 betreft, ga ik er wel van uit, gelet op de federale bevoegdheid, dat de gesprekken daarover lopen. Ik kan altijd wel bemiddelen, mocht dat nodig zijn, maar gelet op de federale regelgeving ben ik daar niet onmiddellijk door gevat en kan ik ook niet rechtstreeks ingrijpen in die overgangsperiode.

Ik denk dat de regeling die we hebben uitgewerkt, correct en wettelijk is en vooral billijk en veilig. Want daar komt het altijd op neer: we moeten het evenwicht zoeken tussen ervoor zorgen dat bonafide sportschutters hun sport kunnen blijven beoefenen en tussen het afschermen of beschermen van de sport tegen mensen die de mogelijke mazen in het net zouden willen zien. Ik denk dat de regeling die we getroffen hebben, wel aan die criteria beantwoordt.

De voorzitter: De heer De Reuse heeft het woord.

Immanuel De Reuse (Vlaams Belang): Minister, bedankt voor de tijdelijke maatregelen die genomen zijn, want ze zijn zeker van belang voor de sport. Het is van groot belang dat de sport en het imago ervan in een goed daglicht blijven staan en dat de sport op een wettelijke en correcte manier beoefend kan worden.

Afsluitend wil ik toch nog eens mijn oproep herhalen om in dialoog te treden met de verenigingen, want zij creëren veilige omstandigheden waarin de sport beoefend kan worden. Kunnen de schietstanden vervroegd geopend worden?

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.